

Janusz Kumala

Obecność Maryi w misterium Eucharystii

Salvatoris Mater 7/1, 7-8

2005

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Obecność Maryi w misterium Eucharystii

Maryja, która w mocny i trwały sposób została włączona w misterium wcielenia, nie może nie mieć związku z misterium Eucharystii. Chrystus powiedział do uczniów objawiając im tajemnicę Eucharystii: *To jest Ciało Moje* – a więc realne, a więc to samo, które wziął On z Maryi Dziewicy, mimo że w odmiennej postaci. W Eucharystii Ciało i Krew zachowują *swe pierwotne podobieństwo do Maryi*¹. *W zwiastowaniu Maryja poczęła Syna Bożego również w fizycznej prawdzie ciała i krwi, antycypując w sobie to, co w jakiejś mierze realizuje się sakramentalnie w każdym wierzącym, który przyjmuje pod postacią chleba i wina Ciało i Krew Pańską*².

Jeśli Eucharystia odnawia i uobecnia jedyną paschalną Ofiarę Chrystusa, w której miała swój czynny udział Maryja, to *każda Msza św. wprowadza nas w najściślejszą komunie z Nią, Matką, której ofiara uobecnia się tak, jak ofiara Syna uobecnia się w słowach konsekracji Chleba i Wina wypowiedzianych przez kapłana*³.

Dlatego Kościół celebrując Eucharystię nie może o Maryi zapomnieć, lecz *składa Ofiarę eucharystyczną w łączności z Nią*⁴. Ta, która stała się pierwszą w historii Świątynią ukrywającą w sobie Ciało Chrystusa, jest obecna podczas sprawowania świętego misterium Jego Ciała i Krwi.

Jeśli Kościół wspomina w celebracji Eucharystii świętych, którzy ofiarą swego życia i upodobnieniem do Ofiarnego Baranka mają ścisły związek z Nim i Jego Ofiarą, tym bardziej Maryja – która nie tylko ofiarowała Mu swe ciało na mieszkanie, ale złączyła z Nim swój los, idąc za Nim w radościach i cierpieniu. Stąd też Jej obecność w celebracji Eucharystii polega na wewnętrznym i misteryjnym uczestnictwie w sprawowanym misterium, z którym jest macierzyńsko i aktywnie związana. Natura tej obecności jest oczywiście inna niż obecność Chrystusa i czeka na dalsze teologiczne wyjaśnienie.

Kościół więc wspominając Maryję podczas celebracji Eucharystii żywi nadzieję, że wraz z Maryją także otrzyma obiecane dziedzictwo, które w Niej w pełni się urzeczywistniło. Ona więc pozostaje na zawsze „przewodnią Gwiazdą” dla naszej nadziei złożonej w Chrystusie, którą wyrażamy w sposób szczególny celebrując Eucharystię.

Wzorcza obecność Maryi w sprawowanym misterium Eucharystii ujawnia się również co do postawy: mamy przejawiać tę samą postawę

¹ JAN PAWEŁ II, *Ona dała Panu niewinne ciało i najdroższą krew* (Anioł Pański, 5 VI 1983 r.), w: *Nauczanie Papieskie*, VI, 1, 1983, Pallottinum, Poznań 1998, 689.

² EdE 55.

³ JAN PAWEŁ II, *Ona dała Panu...*, 690.

⁴ KKK 1370.

wobec Boga w Trójcy Jedynej, jaką przyjmowała Maryja względem Niego podczas swego życia. Ma to być postawa pełna afirmacji Bożego planu wobec nas i zaangażowania po stronie Boga, aż do podejmowania najtrudniejszych ofiar. W tej postawie ofiarowywania Bogu wszystkiego, aż po najdotkliwsze cierpienie, mamy na wzór Maryi jednoczyć się Ofiarą Jej Syna, w której On w taki właśnie sposób oddaje się nam. Mamy wraz z Nią przyjmować Go wraz z ofiarowywaną nam miłością. Mamy się od Niej uczyć takiego właśnie „dialogu” wzajemnego daru, oddania, ofiarowywania aż po mękę, będącego odpowiedzią na Ofiarę Chrystusa. Uczestnicząc w Eucharystii uczymy się od Maryi czynnego wchodzenia w zbawczy czyn Chrystusa. Przejmujemy od Niej postawę gotowości na ten czyn i niesiemy ją w życie – ale i na odwrót: stajemy z Maryją pod Krzyżem Ofiary Chrystusa wraz ze swoimi ofiarami ponoszonymi w naszej codzienności z miłością i oddaniem. W ten sposób z Wielkim Aktem Ofiarnym Chrystusa łączymy akty naszego ofiarnego życia.

Od Maryi uczymy się nie tylko Jej postawy, czynu, ale również Jej modlitwy – Jej sposobu oddawania czci Bogu. Kiedy celebруем Eucharystię, wiele możemy zaczerpnąć z ducha modlitwy Maryi ujawnionego zwłaszcza w *Magnificat*, ale też z Jej adorującej Boga ciszy, w której usłyszała Ona Jego głos.

Maryja w czasie celebracji Eucharystii jest nam na wiele sposobów pomocna i obecna. Ona także podczas tej świętej Uczty modli się i wstawi za nami.

Niech kolejne strony obecnego numeru „Salvatoris Mater” pomogą nam przybliżyć sobie i lepiej zrozumieć tę obecność Maryi.

Janusz Kumala MIC